

den danske økonomi i højere grad bør mødes med opstramninger i den offentlige økonomi frem for tvungne forbrugsdæmpende foranstaltninger i form af en ufrivillig pensionsopsparing, der jo mest af alt minder om en udvidelse af bruttoskatten.

Det var en klar forudsætning for os, da vi sagde ja i 1997, at der var tale om en midlertidig ordning: en 1-årig opsparing i ATP, der lavede en midlertidig opbremsning i det private forbrug. Og det er nu den ordning, regeringen med dette forslag ønsker at gøre permanent.

Det kan umuligt komme bag på regeringen, at Venstre ikke kan støtte en sådan tvungen permanent opsparing, som der lægges op til med dette forslag. Vi er naturligvis tilhængere af at forbedre incitamenterne for at øge den private opsparing, noget, som også vores skatteordførere, hr. Peter Brixtofte, har understreget i debatten i løbet af dagen, men vi kan altså ikke gå med til en permanentgørelse af den tvungne opsparing.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal gøre det lige så kort som fru Tørnæs og bare sige, at vi ikke kan være med til det her, fordi det bliver gjort permanent. Regeringen lovede sidste år ved indførelsen af det tvungne ATP-bidrag, at der var tale om en midlertidig tidsbegrænset ordning. Dette er et klart løftebrud. Der er ingen som helst grund til at gøre denne ordning permanent. Vi vil gerne være med til at gøre den tidsbegrænset. Det kunne f.eks. være 2 år. Vi kan godt se, at der er behov for det, men at gøre den permanent kan vi ikke deltage i. Det er en tvangsopsparing på livstid, og det er der ingen grund til.

Så må jeg også sige, at vi er utrolig glade for, at vi gik med i forliget sidste år, for vi fik jo den udmærkede betaling, at pengene gik ind på navn i ATP-systemet, og det gjorde da i hvert fald, at det blev noget mere spiseligt for os. Når vi nu ser, at regeringen vil fortsætte det, så er vi meget taknemmelige for, at vi var så fremsynede dengang ikke at have tillid til regeringen.

Aage Frandsen (SF):

Da det her forslag jo, som det allerede er nævnt, er en permanentgørelse af en ordning, som blev vedtaget sammen med Venstre og De Konservative, og som vi var imod, er vi naturligvis også imod det.

Vi er imod det, fordi den tvangsopsparing, der er tale om, omfatter en hel masse menne-

sker, som overhovedet ikke har et overforbrug, og ikke specielt rammer dem, som har et overforbrug.

Derfor er det et forslag, som vi vil sige typisk er økonomtænkning: Hvordan fjerner vi nogle penge fra forbruget uden at se på, hvem det er, der rent faktisk har forbruget?

Vi kan heller ikke lade være med at se forslaget i sammenhæng med, at et flertal i Folketinget, regeringen og højresiden, har vedtaget at tage noget af det, som man i forhandlingerne omkring overenskomsterne havde afsat til pension. Det har man taget, det får de så ikke, og nu foreslår man så her, at man tvangsmæssigt sætter nogle af lønmodtagernes egne penge ind i en eller anden tvangspensionsordning.

Det forekommer mig altså at være sådan, at man først hugger noget, som de godt nok ikke havde fået endeligt – det ved jeg udmærket godt – men for nogle af de mennesker, som ikke fik glæde af det, som var i overenskomstindgrebet, men som kunne aflevere noget i forhold til det, de måske havde stemt ja til, men som ikke blev godkendt, er det en ekstra én nu at få at vide, at tvangsopsparingen skal fortsætte.

Vi afviser overhovedet ikke, at der er behov for forbrugsbegrænsning. Derfor har vi også sagt ja til at kigge meget velvilligt på de forslag, vi havde til behandling tidligere, og det er i nogle andre forslag, som kommer til behandling senere, at vi kan se det rigtigt.

Vi afviser heller ikke, at man kan lave konstruktioner, som tager udgangspunkt i noget af det, som blev diskuteret i efteråret, men det er jo klart, at i forhold til det, regeringen lagde frem i efteråret, og det, det blev til, er det en forringelse.

Derfor afviser vi forslaget, som ligger her, men vi afviser ikke de intentioner, der ligger bag alle de her ting, som vi diskuterer i dag, nemlig at begrænse forbruget. Men det her er altså at rette bager for smed.

Mogens Andreasen (DF):

Dette lovforslag er en andel af regeringens lovpakke, som behandles i dag. Arbejdsministerens forslag til ændring af denne lov er en permanentgørelse af loven om midlertidig pensionsopsparing i ATP-fonden fra 1997. Forslaget indeholder en forhøjelse af tvangsopsparingen til ATP-fonden på 1 pct., som skal indbringe netto 3,1 mia. kr. til de offentlige finanser.

Samtidig ønsker regeringen gennemført, at pensionsudbetalingerne fra det 67. år skal